

Autor bakalářské práce: Michal Bílý

Název bakalářské práce: Trendy v legislativách povinného odevzdávání online publikací v evropských zemích

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Eva Bratková, Ph.D.

Návrh klasifikace: Výborně

V Praze, dne 6. 6. 2016

Hodnocení vedoucího práce

Bakalářská práce M. Bílého je věnována velmi aktuálnímu tématu – povinnému odevzdávání online publikací se zaměřením na trendy v legislativách vybraných zemí Evropy. Ve svém celku jde o náročné téma, neboť zahrnuje texty právní povahy a navíc v různých jazycích. Autor si téma navrhl jako individuální na základě vlastního zájmu o tuto problematiku. Volba tématu byla ovlivněna též jeho praxí v NK ČR, oddělení povinných výtisků (po 1. ročníku studia, sděleno v rámci konzultací), které v dané chvíli řešilo také projekt elektronického depozitu, a to v podmínkách nevyhovující české legislativy v této oblasti.

Z hlediska metodologického lze konstatovat, že práce se ve svém jádru opírá jednak o vlastní rozbor originálních legislativních materiálů z vybraných zemí, jednak o publikovanou literaturu z této oblasti. Text vykazuje v tomto směru rozsáhlý poznámkový aparát pod čarou (například k osvětlování nosných termínů, názvů legislativ aj.). Zjištěná fakta se zaměřením na hlavní otázky povinného depozitu online publikací jsou v další části práce kvalifikovaně porovnána a vyhodnocena (též v kontextu významných zahraničních směrnic) s předložením doporučení pro řešení situace v ČR.

Tvorba práce byla z větší části konzultována s vedoucí práce v pravidelných intervalech.

Práce zahrnuje na s. 56-61 seznam použité literatury včetně legislativních textů (cca 50 titulů celkem). Jejich bibliografický popis je zdařilý, vyskytuje se v něm ale několik málo formálních chyb (viz jejich seznam na konci tohoto hodnocení). Autor zvolil citační styl harvardského systému (z normy ISO 690). Je uplatňován v zásadě korektně, jen na několika místech není správně připraven odkaz. Na s. 12-13 se vyskytuje několik odkazů, které nelze najít v abecedním pořadí v závěrečném seznamu (abecední řetězce musejí být přesné již od prvního písmene). Doporučila bych také, aby hlavní analyzované legislativy byly navíc odkazovány do seznamu literatury ihned v prvním odstavci dané podkapitoly, popřípadě i v poznámce, kde je původní název. Vhodné by bylo také zařazení citačního odkazu při zmiňování článku autora Matušíka (na s. 9). Autor mohl dokonce dokladovat pomocí citačního odkazu i zpracovanou rešerši na dané téma (zmiňuje ji na s. 10), tedy [Bílý, 2015].

Hlavní text práce autor, kromě preliminárií (včetně seznamu zkratk), předmluvy, seznamu použité literatury a tabulek uspořádal vhodně do 4 kapitol (jádrová je kapitola druhá s původní analýzou legislativ). Dílčí členění kapitol jde optimálně jenom na dvě hierarchické úrovně. Uvedenou strukturu obsahu jsem odsouhlasila již v rámci konzultací.

V textu předmluvy autor kromě motivace, použitých metod a struktury práce komentuje také složitost terminologie v oblasti povinného depozitu online publikací a zdůvodňuje užívání vybraných nosných termínů v průběhu celé práce. Vymezuje také (na s. 2) kritéria výběru zemí s pokročilou formou legislativy v oblasti povinného depozitu online publikací. Zdůvodňuje také, proč se zaměřil pouze na hlavní otázky analyzovaných legislativ.

V první kapitole (1 s.) autor stručně uvedl problematiku povinných výtisků a povinného depozitu online publikací v historickém kontextu.

Hlavní a přínosnou částí bakalářské práce je kapitola druhá (34 s.). Na dvou stranách autor nejdříve osvětluje vývoj směrem k moderním legislativám povinného depozitu ve vyspělých zemích Evropy v kontextu různých evropských směrnic a doporučení. Další stránky pak již zahrnují zasvěcený popis výsledků podrobné analýzy legislativních textů vybraných zemí Evropy (zákonů, zákoníků a také různých návazných nařízení) se zaměřením na hlavní otázky (typy legislativ a jejich struktura, definice termínů, předmět povinného depozitu online publikací, jeho základní zajištění a také možnosti zpřístupňování již uložených online publikací). Popisy jsou velmi pečlivé s četnými komentáři (též v poznámkách pod čarou). Rozbor nezahrnuje vedlejší otázky (financování či kontrola povinného depozitu), a to z důvodu omezeného rozsahu bakalářské práce.

K části 2.2, která se týká situace ve Francii, bych ale měla následující poznámky:

- Na s. 18 a dalších autor v rámci prezentace Zákoníku o kulturním dědictví uvedl překlad francouzského názvu jeho druhé části (fr. *Partie réglementaire*) do češtiny jako „Část regulační“, opíraje se o volně dostupný univerzální překladový internetový slovník. Tento termín ale není v českém prostředí korektní, je vlastně velmi nepřesný, určitě nejde o žádnou „regulaci“ první legislativní části fr. Zákoníku (ve smyslu botanickém, ekonomickém či stavebním, jak uvádí Nový akademický slovník cizích slov, ISBN 978-80-200-1351-4). Naopak, jde o sérii nařízení k provedení ustanovení první legislativní části (situaci lze porovnat i s dalšími zeměmi, které mají vedle hlavního zákona vždy nějaký typ prováděcího „nařízení“, viz např. Spojené království a jeho Nařízení ..., angl. *Regulations* ...). Situaci jsem na konci května 2016 ještě prověřila na Katedře jazyků Právnické fakulty UK, kde bylo doporučeno přeložit název jako „Část nařizovací“. Druhá konzultace byla poskytnuta v Mediátece Francouzského institutu v Praze se stejným doporučením (Část nařizovací), použít by ale v českém prostředí bylo možné také elegantního a frekventovaného termínu „Část prováděcí“, kterému dobře rozumějí právníci.
- Na s. 19 autor předložil nepřesný a částečně také zavádějící překlad článku R131-1 fr. Zákoníku. Značně tak byl posunut jeho obsahový význam, a to též v kontextu vlastního závěru autora (ten je představen až v podkap. 3.3, s. 51-52), kdy usoudil, že jde o zpřístupňování již uložených online dokumentů koncovým uživatelům (termín „dokument“ je ve francouzské legislativě velmi nosným a frekventovaným termínem). To je ale omyl. Sdělují, že obsah článku R131-1 pouze zpřesňuje, co je míněno termínem „dát [dokument] k dispozici veřejnosti“, a to ve smyslu odstavce prvního článku L131-2 legislativní části Zákoníku. Autor zcela vynechal při překladu tento důležitý odkaz („au sens du *premiér alinéa de l'article L. 131-2*“) – proč? Zdůraznit je potřeba, že v tomto článku nejde významově o zpřístupňování online dokumentů koncovým uživatelům, nýbrž vysloveně o zpřesnění termínu „veřejnost“ či „širší veřejnost“ v etapě povinného odevzdání online dokumentu výrobcem depozitnímu příjemci. Povinnost odevzdat nastává v okamžiku, kdy je dokument „k dispozici veřejnosti“. Článek R131-1 tedy zpřesňuje, že se tím rozumí situace, kdy začne být dokument komunikován, rozšiřován a prezentován bez ohledu na [technický] proces [jeho výroby, vydání nebo šíření] a také bez ohledu na přijímající veřejnost s tím, že veřejností se rozumí skupina jednotlivců přesahující „rodinný kruh“ (fr. *cercle de famille*). Jde o parametr velikosti skupiny, který v Zákoníku určuje termín „veřejnost“. Autor zakomponoval do překladu cizorodě „koncového uživatele“ a nějaké „členy rodiny vydavatele“, což je zavádějící – může autor doložit, kde jsou v textu legislativy takové termíny uvedeny?

Třetí kapitola práce (6 s.) obsahuje solidní porovnání zjištěných hlavních parametrů analyzovaných legislativ vybraných zemí, a to z pohledu významné Směrnice legislativy povinného depozitu (autor Larivière, 2000, UNESCO). Autor je velmi přesvědčivý, vyvozuje řadu vlastních korektních závěrů (kromě již výše zmíněného, který je podle mého názoru mylný) a vše dokládá také formou připojených přehledných tabulek. K textu nemám další připomínky.

Zdařilá je v zásadě i návazná poslední kapitola nazvaná „Závěr“. Autor v ní v souladu se zadáním práce jednak shrnul výsledky analýzy, jednak se ujal role podat jistá doporučení k přípravě nové české legislativy v dané oblasti. Jeho závěry jsou logické, autor se opírá

o zjištěná fakta ze zahraničí, ovšem realizace těchto námětů bude zřejmě v ČR složitá a velmi trnitá z mnoha důvodů.

Bakalářská práce je z hlediska stylistického a gramatického připravena také na solidní úrovni. Autor ovšem při závěrečné redakci ponechal či neopravil ještě některé chyby a překlepy (viz jejich seznam na konci hodnocení).

Závěrem ráda konstatuji, že práce Michala Bílého zadané úlohy splnila na výbornou. Zahrnuje vlastní tvůrčí přínosy. Přípomínky k fr. překladu bych pojala jako námět k prověrcce v nějaké příští práci či publikaci autora. Několik gramatických chyb je v toleranci výborného výsledku. Doporučuji ji k obhajobě jako celek a navrhuji klasifikovat jako Výbornou (tj. 89 bodů, viz připojená tabulka).

Eva Bratková, v. r.

Gramatické chyby a překlepy v textu:

s. 9 odst. 3, čtvrtá věta, chyba ve shodě, sloveso „byly“ má být správně ve tvaru „byla“ (podmětem jsou opatření)

s. 13 odst. 1, druhá věta, za slovem „údajů“ je potřebné uvést čárku

s. 13 odst. 2, první věta, termín „knihovní zákonodárství“ by měl být správně „knihovnické zákonodárství“ (je takto uveden i v klíčových slovech na s. 5)

s. 13 odst. 3, druhá věta, chybí čárka za datem 2006 a zejména za slovem později (před vedlejší větou)

s. 15 odst. 2, věta třetí, termín „Dánský materiál“ by měl být asi s malým písmenem na začátku? (v 5 větě s malým písmenem je)

s. 17 odst. 3, první věta, spojka „přestože“ by měla být v kontextu celého souvětí rozdělena: „... přesto, že ...“

s. 19 odst. 2, v citaci [Francie, 2006] je zřejmě chybné datum, jelikož předcházející věta se týká Zákoníku z roku 2014; totéž platí pro poznámky 27 a 30

s. 26 odst. 2, nekorektně zapsané slovo „emaily“, správně „e-mail“

s. 28 odst. 2, pátá věta, chybí čárka za slovem „vyžádala“ (za vedlejší větou)

s. 44 odst. 2, druhá věta, slovo „diseminace“ by mělo správně „rozšiřování“ (slovo „diseminace se užívá v odborné češtině v oboru botanika a lékařství – ale s poněkud jiným významem)

s. 45 odst. 2, třetí věta, tvar slovesa „můžou“ není sjednocen s většinou dalších výskytů tvaru tohoto slovesa, tj. „mohou“ (v celém textu)

s. 45, poznámka 134, citační odkaz není zastoupen v seznamu literatury (anebo jde o omyl data)

Chyby v Seznamu použité literatury (podle ČSN ISO 690):

CELBOVÁ – před citačním datem nebude tečka

EVROPSKÁ UNIE. Rada Evropské unie, 2002 – v záznamu chybí kurziva v názvu dokumentu a také částice [online]

EVROPSKÁ UNIE. Evropská komise, 2008 – v záznamu chybí kurziva v názvu dokumentu a také částice [online]

JACOBSEN – chybí částice [online] i citační datum online publikace

RADA EVROPY – v záznamu chybí kurziva v názvu dokumentu a také částice [online]

Bakalářská práce

Aspekt kv. práce	Vysvětlení	Možné bodové hodnocení
metodologie a věcné zpracování tématu	<i>hodnotí se zvládnutí obsahové (věcné) stránky práce, splnění zadaného úkolu, využití výzkumných metod apod.</i>	38 bodů (ze 40)
Přínos	<i>hodnotí tvůrčí zpracování tématu</i>	20 bodů (z 20)
citování, korektnost citování, využití inf. zdrojů	<i>hodnotí se zejména využití odkazů a pramenů v textu, korektnost citování; hodnotí se využití cizojazyčných pramenů; (v případě plagiátů je student vyřazen ze studia bez další obhajoby)</i>	15 bodů (z 20)
Slohové zpracování	<i>hodnotí se čtivost textu, skladba vět, odborný styl vyjadřování; rozsah práce</i>	12 bodů (z 15)
gramatika textu	<i>hodnotí se gramatická úroveň práce, hrubky, čárky ve větách apod.</i>	4 body (z 5)
CELKEM		89 bodů

Hodnocení bc. a dipl. prací

Bodový zisk za práci	Hodnocení
0-50 bodů	Neprospěl, nedoporučeno k obhajobě
51-60 bodů	Dobře (3)
61-80 bodů	Velmi dobře (2)
81-100 bodů	Výborně (1)